

[Kirsten Jacobsen]

ken aldersklasse det drejer sig om – det er unge mennesker – ikke laver for stramme begrænsninger. De er jo ikke hjemmehjælpere, og det skal de heller ikke være, og derfor skal man lade det arbejdsområde, de skal kunne udføre, være bredere end det, som skal gælde for hjemmehjælperne. F.eks. skal hjemmehjælperne jo ikke pudse vinduer, og der er mange andre ting, der kunne komme på tale. Man skal kort sagt give disse unge et bredere område, hvor de kan være til hjælp efter det behov, som hjemmehjælpen nu synes der er i det pågældende hjem. Det håber vi man vil tage hensyn til under udvalgsarbejdet.

Når vi har sagt det positive om det, er jeg nødt til også at sige, at det ikke betyder, at vi, når vi senere skal behandle betaling for hjemmehjælpen, har noget positivt at sige om det – det tror jeg også forligspartierne ved – det bliver meget negativt. Vi vil prøve, om vi ikke kan overbevise forligspartierne om, at det indkomstbegreb og formuebegreb, der ligger deri, er forkert skruet sammen og vil få nogle virkninger, som ikke er i overensstemmelse med det, man har forudsat, nemlig at det er de rige, der skal betale.

Der er eksempler på, at også mennesker uden nogen som helst anden indtægt end pensionen vil blive ramt, hvis de har været så uheldige, at de har fået bygget et hus i en af de dyre kommuner. Der er mange andre ting i det indkomstbegreb og formuebegreb, som bør laves om.

Dernæst vil jeg gerne sige noget om forslaget om at lave en forsøgsordning på Bornholm, hvor ejere og lejere i helårs- og fritidsboliger frem til 1. januar 1994 kan få fradrag for udgifter til reparation og vedligeholdelse af boligen. Det er jo et forslag, som er velkendt her i huset, og det er et forslag, Fremskridtspartiet altid har vendt sig kraftigt imod, fordi vi har anset det for at være for dyrt og for at være totalt umuligt at kontrollere.

Det mener vi stadig væk, men når vi alligevel vil støtte denne forsøgsordning, er det, fordi vi vil give den en chance for at blive afprøvet. For når vi hidtil har debatteret dette forslag, har vi jo alle sammen haft en eller anden religiøs opfattelse af, hvordan vi tror det bliver – det har aldrig været prøvet i praksis. Jeg er helt overbevist om, at når forsøgsordningen på Bornholm er færdig og vi kender resultaterne

af den, har vi i hvert fald opnået én god ting ud over, at der er nogle, der har fået repareret noget – nemlig at der aldrig bliver diskussion om det forslag mere, for så vil alle og enhver kunne se, at det er en stendød sild, og at den bør forblive død.

Men vi vil gerne være med til for i hvert fald at aflive diskussionen fremover, at man nu endelig ser i praksis, hvad det går ud på, og derfor støtter vi forslaget.

Derefter kommer vi til forslaget om den private byfornyelse. Det er præciseret i aftalen, at det er en privat byfornyelse, som man skal prøve på at iværksætte uden offentlige tilskud. Det er jo som talt ud af et Fremskridtshjerte.

Men når jeg har sagt det om det principielle, som ligger i aftalen – og det vil vi gerne støtte helhjertet – er jeg nødt til at sige om det konkrete forslag, som følger efter, at det ikke kan nytte noget, at vi giver så håndfaste beviser, for indtil her tidligt på dagen var man ikke i stand til at læse forslaget ordentligt, medmindre man havde en eller anden kodebog. Jeg går ud fra, alle har set, i hvor mange versioner og håndskrevne udgaver vi har fået det. Ordførerne har oven i købet skullet forholde sig til et forslag, som man måske kunne finde ud af, hvis man havde en kodebog. Men da vi så fik det trykte forslag, umiddelbart inden forhandlingen begyndte, viste det sig, at det heller ikke var i overensstemmelse med det, der blev udleveret i går. Det har skabt visse problemer for os, det er vi nødt til at sige. Jeg synes også, at den måde at omdele forslag på simpelt hen er at gå for vidt. Det burde aldrig have været omdelt i dette hus; det burde man have sørget for.

Nu har jeg jo så det trykte eksemplar, og af det trykte eksemplar fremgår det af ministerens bemærkninger foruden alle de tekniske paragraffer, at med den eksisterende lov på boligstøtteområdet vil man i hvert fald for pensionisternes vedkommende få en dækning i boligydelsen, som svarer til 90 pct. af lejestigningen.

Når vi siger ja til forslaget, er det altså vel vidende, at vi har en lov, og vel giver man altså ikke direkte offentlig støtte, men man kommer til at give enorme summer i indirekte offentlig støtte via boligstøtteleven. Når vi alligevel siger ja, skyldes det, at vi til efteråret vil fremsætte et forslag, som fuldstændig ændrer måden, hvorpå der skal gives boligstøtte, og så håber vi, at vi får løst problemet ad den vej.